

วันออกพรรษา

วันออกพรรษา ตรงกับวันขึ้น ๑๕ ค่ำ เดือน ๑๑ หรือ เรียกอีกชื่อว่า “วันมหาปวารณา” เป็นวันที่พระภิกษุสงฆ์ให้วากกล่าวตักเตือนซึ่งกันและกันได้ เพื่อให้พึงระวังข้อปฏิบัติที่ไม่ดี

สำหรับคำว่า “ปวารณา” แปลว่า “อนุญาต” หรือ “ยอมให้” มีคำกล่าวเป็นภาษาบาลี ดังนี้ “สังฆัมภันเต ปะวาเรมิ ทิฏฐาเสนะ วา สุเตนะ วา ปะริสังกายะ วา วะทันตุ มัง आयัสมันโต อะนุกัมปัง อูปาทายะ ปัสสันโต ปะฎิกกะริสสามิ” มีความหมายว่า “ข้าแต่พระสงฆ์ผู้เจริญ กระผมขอปวารณาต่อคณะสงฆ์ ด้วยได้เห็น หรือ ได้ฟังก็ตาม ขอท่านทั้งหลายโปรดอนุเคราะห์ วากกล่าวตักเตือนกระผมด้วย เมื่อกระผมมองเห็นแล้ว จักประพฤติดัวเสียใหม่ให้ดี” โดยยึดหลัก ธรรมสำหรับดำเนินชีวิตคือ “สังคหวัตถุธรรม ๔” ธรรมแห่งการเกื้อกูล เกิดความสามัคคีในหมู่คณะสงฆ์ ประชาชนสังคม ด้วยหลัก “โอบอ้อมอารี วชิโรเราะะ สงเคราะห์ชุมชน วางตนเหมาะสม”

๑. ทาน คือ การให้ การแบ่งปัน เสียสละ ไม่หวังผลตอบแทน อามิสทาน ให้สิ่งของ เงินทอง ธรรมทาน ให้ความรู้ สอนธรรมะ อภัยทาน ให้อภัย ไม่จองเวร
๒. ปิยวาจา คือ พูดจาไพเราะ สุภาพจริงใจ พูดในสิ่งที่เป็นประโยชน์ พูดให้เกิดความเข้าใจอันดี
๓. อัตถจริยา คือ ประพฤติตนให้เป็นประโยชน์ ช่วยเหลือผู้อื่นตามกำลังที่ตนมีอยู่
๔. สมานัตตตา คือ วางตัวตนเหมาะสม เสมอต้นเสมอปลาย ไม่เอา رأดเอาเปรียบผู้อื่น